Själigt betalt

Av: David Bergkvist & Terje Nordin

Själigt Betalt

Legend är ett nytt svenskt rollspel som kommer att publiceras under 2006. Spelet handlar om fantastiska och magiska berättelser i vår nutid. Äventyret Själigt Betalt handlar om fem personer i Stockholm som alla har ekonomiska bekymmer men som nu tror sig ha funnit en enkel lösning på sina problem. Under bolagsnamnet "Carpe Diem" köper de människors själar för några tusen kronor. Denna till synes ganska dåliga affär betalar snabbt igen sig då många av bolagets klienter kommer tillbaka efter att ha råkat i religiösa grubblerier och ångrat sig, men för att köpa tillbaka själen måste de då betala många gånger dyrare än vad de sålde den för. Efter att tillfälligt lagt ut några tusen får rollpersonerna igen tiotusentals kronor. Faktum är att affären varit så pass framgångsrik att de inte endast täcker upp utgiften för de klienter som inte kommer tillbaka utan också kan leva relativt gott på detta inte speciellt betungande arbete.

Affärerna startade ursprungligen för ungefär ett år sedan, i januari 2005, men började egentligen inte gå riktigt bra förrän denna vinter. Först gick det lite upp och ned och gav inte så mycket pengar att leva på. Om det inte varit för att hela affären var helt svart och ingen skatt eller sociala avgifter betalades hade de aldrig fått den att gå runt. Man beslöt sig därför för att förbättra hela sin image för att ge ett mer seriöst intryck som skulle uppmuntra klienterna att vilja köpa igen sin själ. Hela affärslokalens inredning byttes ut, strikt klädsel infördes under kontorstid och nya köpekontrakt med ett mycket stämningsfullt sigill införskaffades från en grafisk designbyrå. Efter detta har affärerna gått strålande. Precis som tidigare har många varit intresserade av "gratispengar" (under julruschen slog bolaget nya rekord), men nu har också uppemot 90% av alla klienter valt att köpa tillbaka sina själar, vilket kan jämföras med tidigare 55-65%. Mellandagarna och dagarna precis efter nyår har varit lysande för Carpe Diem. Tyvärr dras bolaget, och även rollpersonerna privat, fortfarande med en del skulder, och vissa av dem har börjat bli kritiska.

Vad rollpersonerna inte vet är att en trollkarl vid namn Isidor Dunkel uppmärksammat deras företag och bestämt sig för att utnyttja dem. Han har konstruerat ett magiskt sigill som han lämnat till den designbyrå, Overkill Interstellar, som Carpe Diem anlitat för att formge sina nya köpekontrakt. Detta sigill har till effekt att en människas själ ("Animus") binds till kontraktet när hon frivilligt undertecknar det med sitt eget blod. På ett halvår har Carpe Diem samlat ett ganska stort antal själar som Dunkel nu avser köpa av rollpersonerna för att använda i sina egna affärer. Som ett litet skämt tänker han erbjuda RP att köpa även deras själar.

INLEDNING

Äventyret börjar fredagen den 7 januari 2006. Rollpersonerna är på kontoret och det är "business as usual". Under dagen händer fyra saker av intresse för äventyret.

- Patrik Nilsson, en ljushårig rundlagd kille i 20-års åldern, kommer in med ett leende på läpparna och frågar småskrattande om det är sant att de ger bort pengar mot folks "själar" - i så fall är han nämligen intresserad. Efter att ha fått hela behandlingen med intervju och psykologtest lämnar han kontoret med några tusen på fickan och några oroande frågor i huvudet.
- Marika Widmark, långsmal och mörkhårig tjej ca 30 år, stiger in och är mycket angelägen om att få köpa tillbaka sin fyraåriga dotters själ (som Marika sålde stracks innan jul). Hon klagar över att dottern, Åsa, varit mycket konstig och plågats av mardrömmar och hallucinationer ända

sedan dagen hon skrev på kontraktet. Marika är övertygad om att detta beror på den sålda själen och har nu lånat pengar av sin mamma för att köpa tillbaka dotterns själ.

- En medelålders man med amerikansk brytning (Kapten Lundstrom från Skymningsväktarna) gör ett besök. Han ställer en hel del frågor om verksamheten ("Stämmer det att ni köper själar?", "Hur många har ni köpt ännu?", "Säljer ni också?", "Handlar ni med annat än själar?", "Skulle jag kunna få se på köpekontrakten?", "Vem har designat sigillen på kontrakten?"). Förmodligen gör han intryck av att vara någon slags myndighetsperson och skrämmer upp RP (som inte har något officiellt tillstånd för sin verksamhet, och är oroliga för både skattemyndigheterna och polisen).
- Klockan 14.00 har en herre vid namn "Dunkel" bokat in ett möte. Det visar sig att han inte är intresserad av att sälja sin själ utan tvärt om lägger ett anbud på "alla själar i lokalen" (dvs hela lagret OCH rollpersonernas egna!) och erbjuder inte mindre än 5 miljoner kronor. Han är mycket angelägen om att göra affär samma eftermiddag. Om rollpersonerna accepterar bjuder han på en märkligt smakande snaps för att fira affären.

UPP SOM EN SOL...

RP firar sin stora affär och säger farväl till sina bekymmer. [Firandet får gärna ta en hel timme speltid eller tom. mer; låt spelarna känna pengaruset ordentligt.] Undvik helst obefogat solospel, om inte spelgruppen känner sig bekväm med att hoppa in som improviserade familjemedlemmar, etc. Solen skiner och allt är frid och fröjd. Några exempel på scener:

- Krogkväll på Café Opera (bra tillfälle att beställa mäklarbricka – två flaskor champagne och ett helrör vodka, och varför inte en rejäl kaviarbuffé?).
- Kasinobesök
- Bilköp
- Återbetalning av farliga/stora skulder
- Champagnefrukost
- Lyxresor (Historien **kan** förlora sin känsla av sammanhållenhet om man lägger in tidshopp och/eller ändrar setting, men inte nödvändigtvis. Använd med försiktighet, och låt inte detaljer ta fokus från berättelsen. Rollpersoner som envisas med att "fly äventyret" och åker till Sri Lanka hanteras lämpligen genom att de övernaturliga inslagen vrids på max, och att hjälpen, som t.ex. erbjuds via ett SMS eller ett telefonsamtal, endast finns hemma i Stockholm.)
- Aktieinvestering

...OCH NED SOM EN PANNKAKA

Men, konstiga saker börjar hända (OBS! Viktigt att de övernaturliga inslagen trappas upp någorlunda långsamt! Smyg gärna in de första mystiska inslagen redan första kvällen av firande):

* Olyckliga klienter dyker upp, vettskrämda och eventuellt vansinniga, och kräver att få köpa tillbaka sina själar.

* RP börjar upptäcka att världen tycks börja "tappa färg"; maten smakar inte lika mycket, musik låter inte lika bra, allt blir mer och mer blasé. De börjar förlora förmågan att känna,

kreativiteten avtar och världen blir allt gråare – trots att skumma saker händer runt omkring. [OBS! Framställ detta som något skrämmande och oroande, uppmuntra spelarna att kämpa emot.]

* Nya mystiska platser och hus "dyker upp" i Stockholm, på för RP i övrigt välbekanta ställen. [Café Fristaden, Trollhålan, TEO:s Birkaloge]

* RP ser magiska varelser och tror sig ha blivit galna. Rattor (på färd genom staden i sina humanoida urverksautomater), Skugglingar och talande gathundar som diskuterar livet i en gränd. Kanske angrips de av troll som kallar dem för konstiga glåpord ("själlösingar", "tomskallar", "ihålingar") och försöker lura ned dem på fest på Trollhålan (där rp i så fall blir huvudrätt).

LJUSET I SLUTET AV KANINHÅLET

En hjälpande hand sträcks ut av Skymningsväktarna när RP har blivit tillräckligt desperata. Detta kan vara före eller efter att RP har inlett allvarliga undersökningar rörande sin situation, det bedömer SL efter grupp. De båda agenterna, Löjtnant-Doktor Vendel och Kapten Lundstrom, samlar RP (om de råkar vara utspridda) när de anser att läget borde vara lämpligt desperat, och förklarar för dem att deras bekymmer kommer sig av att de oklokt nog sålt sina Animae (eller i lekmannatermer "själar"). De måste få tillbaka kontrakten och bränna dem. De kan även ge viss information om de Utvaldas värld i allmänhet, och om Skymningsväktarna och deras mission i synnerhet, om RP frågar artigt. De svarar inte på frågor av alltför personlig natur, eller sådant som kan vara av taktiskt värde för en fiende till Skymningsväktarna.

De erbjuder hjälp i form av information och tips, men meddelar att de inte tänker ingripa direkt mot Dunkel (eller någon annan omoralisk svartkonstnär) utan anledning.

PÅ DUNKLA STIGAR

Ledtrådar till Dunkel och hans planer:

De nya kontrakten. Anna-Karin på designbyrån Overkill Interstellar, som Carpe Diem köpte kontrakten (och resten av den grafiska profilen) ifrån, berättar att en viss Herr Dunkel bara valsade in en dag och försåg dem med det tjusiga sigillet som pryder kontraktet.

Magi. På köpekontraktet från den stora affären finns Herr Dunkels namnteckning. Med hjälp av denna kan RP's hjälpare spåra var Dunkel är någonstans. [Trollkonst: Fjärrskåda, Formel: Skallgång]

"Alltid känner man någon". Kontakter i undre världen, speciellt med anknytning till modern (särskilt stulen) konst och sällsynt (ockult) litteratur, kan ge information om att Dunkel är en excentrisk "samlare och handlare av... exotisk... parafernalia och lektyr". De kan berätta att han har en egen lokal i stan, och om RP sköter sina kort rätt kan de rent av få en adress.

Röda sillar och extraspår

*OBS! Används **enbart** om spelargruppen kan bedömas "behöva" ett extra sidospår för att fylla ut tiden med något matnyttigt. OBS!*

Avledningsmanöver. Dunkel tycker illa om att ha Skymningsväktarna snokandes kring hans affärer, och försöker avleda uppmärksamheten genom att "sätta dit" dem i RP:s ögon. Han skickar ett anonymt brev: "Männen från Byrån är efter er. Tag er i akt. Avslöja inget för dem, de

vill få er att tro att de vet mer än de gör. Amerikanen är ledaren, och farligast av dem. Lita inte på deras lögner, de använder sanningen som de själva vill. Berätta inte om detta brev, om de får veta att någon hjälper er kan jag inte svara för konsekvenserna. En vän." Brevet är blankt nästa gång någon försöker läsa det. Detta bör förvirra spelarna ordentligt. Bluffen kan genomskådas om spelarna lämnar lappen till Skymningsväktarna (som kan märka att det bär spår av magi), eller om de tänker på att analysera handstilen i brevet, då de i så fall kan ana likheter med Dunkels signatur.

Råttorna i väggen! Rollpersonerna får möta Rattorna vid flera olika tillfällen, flera gånger som förare/mekaniker i människolika urverksrobotar, och tillåts börja misstänka att de har att göra med allt det otrevliga som händer. Rattornas verksamhet kan spåras till själva Carpe Diems egen lokal, som ju ligger i en av de äldre byggnaderna i Gamla Stan – och råkar vara belägen precis ovanför en av Rattornas städer. Rollpersonerna kan nå hela vägen ned, och till och med få möta Rattornas lokale Tzar (Ångtzaren av Träön, Baltazar den Store) om de envisas, men troligen bör de sparkas in på en mer matnyttig väg innan det går alltför långt (detta kan ju bli ett helt äventyr i äventyret om man inte aktar sig).

SJÄLIG BETALNING

Hur RP egentligen ska ta tillbaka själarna är upp till dem. De vet var Dunkel befinner sig och att han har själarna. Undersöker de platsen, som finns beskriven nedan, finner de information om att han tänker sälja själarna på en auktion som hålls i hans lokal. Detta är inget som Dunkel har anledning att försöka dölja och står tydligt annonserat på dörren.

Tänkbara lösningar:

- **Köpa tillbaka själarna på auktionen**. Dunkels auktion hålls måndagen 9/1 21.00 i källaren under hans butik. Vid niotiden är redan de andra deltagarna på plats, vilka dess är står i stycket Spelledarpersoner. Alla sitter ned och verkar småprata. På ett litet bord finns lite vin och tilltugg. Om RP stegar in på auktionen blir Dunkel visserligen en aning förvånad men välkomnar dem och ser gärna att de deltar – om de har något att betala med. Barndomsminnen kan vara acceptabel valuta, eller en talang (t.ex. musikalitet, konstnärsanlag eller dansförmåga – en Färdighet med andra ord), som utvinns på något obehagligt sätt. Inteckningar för framtida själaköp är förstås också ett alternativ. Auktionen går till på så vis att Dunkel presenterar sig själv och sina varor, den stora bunten kontrakt med Carpe Diems logotyp på. Sedan låter han helt enkelt budgivningen börja.
- **Tyst inbrott**. RP tar sig in före auktionen och snor tillbaka sina själar. Se stycket Platser för en beskrivning av vilka hinder som kan möta rollpersonerna.
- **Våldsam insats**. Att med snabbhet och våld erövra kontrakten och dra från platsen. Innebär med nödvändighet fullkomligt kaos, och slutar förmodligen med att allehanda underliga varelser jagar rollpersonerna genom Gamla Stans gränder i en sorts feberaktig kaosparad av fullständigt vansinne. Slutar med att Skymningsväktarna griper in med full agentstyrka, en stor ljusblixt förblindar RP, och allt blir svart och tyst. Lämplig avslutning på äventyret blir då att de vaknar upp på kontoret enligt nedan.
- **Död och undergång**. Rollpersonerna kommer för sent, och får veta att själarna redan är sålda till valfri köpare. Om SL känner sig godhjärtad kan RP ges en sista chans att rädda sina Animae; om SL känner sig elak får de bara en chans att se själarna förbrukas på något gruvligt sätt.

SNIPP, SNAPP, SNUT...

Varianter på epiloger:

Lynch/Tidsreseslutet: RP vaknar på kontoret tidigt morgonen efter affären med Dunkel (men minns tydligt allt de trott sig vara med om under vad som fortfarande är morgondagen). På bordet står flaskan som Dunkel bjöd dem att dricka ur. Kassaskåpet står tomt, och inga pengar finns i sikte, men RP lider inga men som antyder att de skulle sakna sina själar. Det verkar som om de blivit drogade och bestulna på sina klientkontrakt; men alla uppgifter finns ju kvar i datorn, så det ska ju inte vara några problem att förfalska nya kontrakt när klienter kommer tillbaka. Det är bara att börja om från början, och sagan slutar där den börjar. Av Dunkel syns aldrig mer ett spår, och inte heller några Skymningsväktare eller andra konstigheter.

Man skördar som man sår: RP bränner kontrakten, och de (och de andra som har tecknat Giltiga kontrakt) återfår sina själar. De är dock, efter alla konstiga händelser och efter allt de har fått veta, oåterkalleligen Utvalda, och kommer aldrig mer att leva i exakt samma värld som alla andra. De är dock inte längre helt försvarslösa, utan känner en inre styrka och beslutsamhet som brinner klar och stark, och det dröjer inte länge innan flera av dem börjar upptäcka Magiska Gåvor (såsom förmågan att läsa tankar, eller mer specifika krafter som "skulle ha varit bra" under äventyrets gång).

Fördömelse: RP:s själar har gått ohjälpligt förlorade, och de ansätts av alla helvetets plågor under sina kvarvarande dagar i jordelivet. De degenererar till viljesvaga skal av vad de en gång var, och hamnar på gatan, omhändertagna antingen av socialtjänsten, psykvården eller av eteriska varelser som anser sig kunna använda deras kroppar bättre.

Exempel: Institutionalisering vid psykvårdsanstalt. Visa en scen två år senare där två läkare diskuterar ett tragiskt fall, med en av rollpersonerna som mumlande grönsak i bakgrunden.

...OCH SÅ TOG SAGAN SLUT

Platser

Carpe Diems kontor

Rollpersonernas affärslokal ligger på bottenvåningen av ett gammalt tvåvåningshus i gamla stan i Stockholm. Lokalen är sliten och rören skulle behöva bytas, men detta är förmodligen enda anledningen till att rp har råd med den. Eftersom Carpe Diem inte finns officiellt och allt är svarta pengar står hyreskontraktet på en av rollspersonerna. Trotts byggnadens skick har rp lyckats inreda lokalen med klass. De svarta skinnmöblerna, det enorma skrivbordet och rollpersonernas strikta klädsel är förtroendeingivande på ett gammeldags patriarkalt sätt. Stämningen i lokalen lutar mer åt begravningsbyrå än lättsinnig yuppie. Lokalen består av en entre med reception och väntsoffa, ett stort kontor med skrivbord i ena änden och en liten fåtöljgrupp i den andra, samt ett litet fikarum för personalen.

Café Fristaden

Detta är en populär nöjesinrättning inom Stockholms magiska undre värld. Detta gamla hus, som ursprungligen var en liten teater innan det doldes från vanliga människor blickar, rymmer cafe och bar på bottenvåningen, balsal på övervåningen, en mängd privata bås att hyra per timma i de bakre rummen, samt en källarvåning som inte är öppen för allmänheten. Hit flockas en hel del märkliga skepnader och väsen under dygnets alla timmar. Magiker, människor och en hel del annat kommer hit för att roa sig och göra upp affärer. Skulle rollpersonerna råka förirra sig in hit kommer de snart att bli varse att de inte längre är i Kansas.

Trollhålan

Resterna av en gammal 1800-tals källare som det nu står ett annat hus ovanpå. Den delvis sammantryckta och ihoprasade hålan saknar helt annan värme och upplysning än en primitiv kamin. Grottan är förbunden med såväl kloakerna som tunnelbanans underhållstunnlar. Här bor ett tiotal småtroll (antalet varierar) som alla lyder under sin ledare Blånäsa.

TEO:s Birkaloge

De lärda magikerna i Thoth's Esoteriska Orden har sedan 1500-talet en loge i Stockholm. Loge Birka är en ståtlig byggnad inrymd i det subtila utrymmet mellan två hus på drottninggatan. Hit släpps normalt inte in andra än ordensmedlemmar och medlemmar av kungahuset, såtillvida man inte har speciell inbjudan. Rollpersonerna som alla bott länge i Stockholm kan dock inte annat än förvånas över detta enorma och majestätiska hus som de aldrig förr lagt märke till.

Dunkels Auktionshus

Herr Dunkels auktionshus är något av en institution inom Stockholms ockulta undre värld, särskilt bland mindre nogräknade samlare av exotiska och esoteriska antikviteter och sällsyntheter. Lokalen är inhyst i en helt normal byggnad i gamla stan, inte långt från Järntorget. Utåt sett ser den ut som en ganska ordinär antikvitetsbutik. Två skyltfönster visar upp konstföremål, böcker, naturhistorisk kuriosa och diverse udda oidentifierbara ting. En mörk trädörr med ringklocka leder in i lokalen. En skylt på dörren meddelar "Auktion måndag 9/1 21.00 Animae en gross". Inne i butiken finns inte så mycket utrymme, besökare får trängas med enorma travar med böcker (alkemi, filosofi, magi, ockultism och andra esoteriska ämnen), tavlor och skulpturer, mm. Det som förmodligen fångar en besökares uppmärksamhet är de fantastiska uppstoppade mytologiska djuren som står lite varstans i lokalen. På en liten bänk står en gammeldags mekanisk kassaapparat märkt med en liten lapp "vi tar inte kort".

Längst bak i lokalen finns en passage dold av ett draperi. Därbakom finns ett fikarum med ett litet bord, en fåtölj och en radio. Där finns också två dörrar. Den ena leder till en städskrubb, den andra till en trång liten toalett. Toaletten har ett fönster ut mot gränden. I fikarummet finns också en trapp som leder upp mot den lilla lägenhet där Dunkel bor och ned till ett utrymme under butiken. I källaren finns två rum, ett litet och ett stort. Trappen leder ned till det stora rummet, här hålls auktionerna. Vid den bortre väggen finns ett litet podium med en talarstol. Framför detta står några stolar placerade. Intill trappen finns en dörr in till det mindre rummet. Här har Dunkel ett stort kassaskåp där han håller sina mer ovanliga och värdefulla föremål, till exempel kontrakten med själarna.

Om RP skulle vilja ta sig in i butiken utan Dunkels tillåtelse och stjäla tillbaka kontrakten finns några hinder som måste övervinnas. Butiken är öppen alla vardagar 10-17, auktioner hålls kvällstid på utsatta datum. Dunkel lämnar butiken på eftermiddagen och håller sig i lägenheten ovan om han inte har ärende på stan. Det finns huvudsakligen två sätt att ta sig in, genom dörren och genom toalettfönstret. Dörren är låst och larmad, bryter man sig in utan att ta bort larmet går en tyst signal till ett vaktbolag som anländer efter ca 20 minuter. Toalettfönstret sitter två meter upp från gatan, är reglat inifrån och är ganska trångt, det är dock inte larmat. Väl inne väntar inga fler uppenbara hinder före själva kassaskåpet. Detta är en tung gammal pjäs med mekaniskt kombinationslås och är inte alls speciellt lätt att få upp. En kunnig person kan "dyrka upp" låset med hjälp av stetoskop, precis som på film. Om man inte vill gå lös med sprängämnen är förmodligen svets ett alternativ. Om man inte på något sätt råkar ha magi till hands.

Oavsett hur RP tog sig in väntar ett sista problem. Magikern Isidor Dunkel har anlitat en andevarelse för att vakta butiken. Om någon tar sig in utan att upptäcka andens närvaro och ta hand om denna på något sätt, vilket RP inte kan, kommer den att varna Dunkel för vad som händer. Han kontaktar då vaktbolaget, och tar sig sedan själv ned i lokalen osynlig (med hjälp av Trollkonsten Illusion, Formeln Osynlighet) för att se vad som står på. Om inbrottslingarna ser ut att lyckas stjäla något viktigt och försvinna innan vaktbolaget anländer kommer den fortfarande osynlige Dunkel att försöka hindra dem fysiskt.

Om RP angriper Dunkel personligen, exempelvis vid ett försök att ta kontrakten med våld, kommer han att ta till extrema åtgärder. De fantastiskt vackra och bisarra mytologiska djuren i butiken är inte uppstoppade. De är urstarka gargoyler som tålmodigt väntar på husses signal för att kasta sig över inkräktare och driva dem på flykten eller slita dem i stycken.

Spelledarpersoner

Herr Isidor Dunkel

En lång senig gammal man med grått hår och grå mustasch. Klär sig konservativt i skräddarsydd kostym och mörk rock. Dunkel är magiker och samlare av ovanlig konst och esoterika, men framför allt är han en slipad affärsman. Skälet till att Dunkel är intresserad av att köpa själarna av Carpe Diem är att det normalt sett är svårt att köpa så stora mängder Animae utan att dra till sig oönskad uppmärksamhet.

Han drar sig inte för att lura rollpersonerna, han har ju redan försett dem med det magiska sigillet utan deras vetande och han har inte för avsikt att förklara för dem vad affären verkligen kommer att få för konsekvenser. Dunkel är dock heller inte intresserad av att bråka bara för sakens skull. Om RP erbjuder sig att köpa tillbaka själarna för något jämförbart kan han mycket väl tänka sig att göra affär med dem. Han kommer naturligtvis inte acceptera att de börjar bråka med honom och försöker ta tillbaka själarna utan att betala. I så fall försvarar han utan några samvetskval sig och sin egendom med vilka medel som än krävs.

Skymningsväktarna

Detta är en internationell organisation av Utvalda, som organiserar sig i modell efter gamla riddarordnar och FN. De anser sig vara de icke-Utvaldas beskyddare mot alla de onda ting som

lurar i det mörker vanliga människor inte kan se, och kämpar för en form av modern "Upplysning", där målet är att så många som möjligt, helst alla människor, i en avlägsen framtid till sist ska ges tillfälle att se sanningen och bli Utvalda. I praktiken är de en sorts "moralpolis", och många personer och varelser i de Utvaldas värld har respekt för dem.

Neomantikern "Doktor" Hans Josef Vendel, leg. (?) psykoterapeut, naprapat och alternativläkare med förkärlek för indisk chakralära, växtinfusioner och akupressur. Självutnämnd expert på "astralkirurgi" och "subtiltransplantation". Löjtnant i Skymningsväktarna.

Kapten Drake Lundstrom, från New York. Talar med amerikansk brytning. Före detta medlem av US Navy Seals, som blev Utvald under en konfrontation med en Djinn mitt under Operation Ökenstorm, och gavs avsked från flottan med diagnosen posttraumatisk stress. Kontaktades av Skymningsväktarna samma dag han tänkt genomföra sitt självmord med hjälp av sex kilo sprängdeg. Förflyttad till Stockholm för fyra år sedan. [Spelledartips: Tänk dig att Bruce Willis hade fått spela specialagent Fox Mulder]

På Dunkels auktion:

Auguste Vorilhon

Kortvuxen grovt byggd man med vältrimmat mörkt helskägg och bakåtkammat mörkt hår. Klädd i enkel, nästan uniformsliknande, kostym. På vänster han bär han en bred silverring. Kall stålblå blick, ler aldrig men visar tänderna i en rovdjurslik grimas när han anar ett byte. Herr Vorilhon talar utmärkt svenska, men svär ibland på franska. Han är en svartkonstnär som tidigare handlat vissa attiraljer hos Dunkel och är nu i behov av en större mängd Animae för ett projekt han arbetar på. Han kan dock kanske ordna med människosjälar på annat sätt och om konkurrensen blir allt för hård drar han sig ur budgivningen.

Reinhardt Neuburg III av Arkona

Bredaxlad och muskulös man med hårlös hjässa, stora slokmustascher och vaksam blick. Klädd i grova och enkla kläder som verkar vara av militärt ursprung. Vid tröjkragen kan man skymta tatueringar med djurornamentiksmönster. Ett ärr sträcker sig från pannan och ned över höger kind. Neuburg är representant för Nordraniska Kyrkan på den tyska ön Rugen och ansvarar för att förbereda ett offer för deras gud Svantovit. Han kommer inte att vika i första taget men har heller inte hur mycket som helst att bjuda med.

Storkartografen av Vleem

Smal kvinna med långt mörkt hår och ett världsvant uttråkat leende. Klädd i en enkel lila långärmad klänning. Bär många smycken av en tunn grönaktig metall som formats i abstrakta mönster. I skuggorna bakom henne står en genomskinlig äggformad vattentank på närmare 1,5 kubikmeter, buren av sex mekaniska krabben. I tanken, som lyses upp inifrån av ett svagt norrskensartat glimmer, vilar en ålliknande varelse. Kvinnan är Amygdala, resesekreterare och slav till varelsen i tanken: Storkartografen av fjärran Vleem. Storkartografen är på resa för att kartlägga denna exotiska plats i den yttre periferin. Då den blivit hungrig har den efter en del

letande sökt sig till Dunkels auktionshus för att finna något som passar dess metabolism. Storkartografen kan inte tänka sig att arbeta på fastande mage och kommer att hålla ut i budgivningen så långt som möjligt. Den kommunicerar helt och hållet via sin resesekreterare.

På Stockholms gator och torg:

Troll

Sedan långt innan människorna kom till dessa trakter har det bott troll i Stockholm. Vissa arbetar som utkastare på Fristaden, andra lever i vilda stammar och gäng i de underjordiska hålorna under staden. Gänget som bor i Trollhålan lyder under en tjock och vresig gammal bjässe vid namn Blånäsa. Alla i gänget är klädda i gamla trasor, paltor, plastpåsar, skrot, djurhudar och helt oidentifierbara ting.

Rattor och deras ångdrivna automatoner

Under Gamla Stan finns en annan stad, grundad av rattor – den vanliga brunråttans intelligenta avlägsna släkting, som spritt sig över världen i en kolonial expansion som påbörjades under sent 1600-tal, och som fortgår än idag. Rattorna har utvecklat en viktoriansk kultur och ett avancerat teknologiskt halvindustriellt samhälle, där kärnan är ångkraft och magi. De håller sig helst gömda från icke-Utvalda människor, av ibland något oklara orsaker. Utvalda kommunicerar de dock ibland med, för handel eller andra syften. Kolonin under Gamla Stan kallas av rattorna för Träöns Ångrike, och styrs av en Ångtzar. Tzaren har utvecklat ett ohälsosamt intresse för människor, och har därför beordrat sina vetenskapsmän att bygga människolika urverksrobotar, som ett särskilt handplockat sällskap av upptäcktsresande med hög rang i rattornas militär styr. Varje automaton är under färd bemannad med mellan fem och åtta högutbildade och stresståliga rattor, som har skolats i "mänsklig kultur" för att bättre smälta in. Utforskningsprojektet har hittills gått smidigt, och Ångtzaren är mycket nöjd.

Alfer

I Stockholms djupblå affärsdistrikt kan man finna alfer som tagit starkt intryck av 80- och 90-talens fastighetsmäklare och IT-yuppies, och har tagit "Management" eller "Entreprenörsanda" som sin Passion. De samlar Hov av kostym- eller fleeceklädda ungdomliga entreprenörsikoner, utrustade med laptop, PDA, mobiltelefon och alla moderna buzzwords (och förstås spetsiga öron). De flesta är mer eller mindre okontaktbara för vanliga människor, eftersom en "riktig affärsidkare" inte slösar tid på annat än affärer, men den som gör ett tillräckligt "seriöst" intryck kan finna sig lämna ett möte med alferna en portfölj av förtrollade aktier rikare.

Carpe Diem HB

Handelsbolaget Carpe Diem bildades i januari 2005, och beskrivs i sina egna pamfletter som en "möjlighetsbyrå" med mottot "Förverkliga Dina Drömmar Idag". Affärsidén går ut på att köpa själar relativt billigt (mellan 5 och 15 tusen kronor), för att sälja tillbaka dem relativt dyrt (för omkring dubbla inköpspriset, plus "moms"), när säljaren drabbats av religiösa eftertankar och ångrar sig. Naturligtvis är det inte alla som kommer tillbaka, och några av de som gör det har inte råd att köpa tillbaka sin själ, men trots allt har idén visat sig hyfsat ekonomiskt gångbar.

Den vanligaste frågan man ställs inför i den här branschen är "Men, vad ska ni göra med själen sen då?". Till detta har företaget utvecklat ett schablonsvar, "Vi är här för att diskutera ett ägandeskapsöverlåtande och ingenting annat."

Företagets lokaler ligger lämpligt undanskymda längs en smal gata i Gamla Stan i Stockholm. Fastigheten är från sekelskiftet, och såväl värmesystem som vatten och avlopp kunde må bra av en översyn – vilket är orsaken till att Carpe Diem över huvud taget har råd med hyran.

Företaget grundades som sagt i början av 2005, och bestod till en början av Leopold G. Vincent, Ove Rother-Schirren och Karin Racksäter, som träffades på en kurs i management. När affärerna sedan gick oväntat bra beslutade de sig för att anställa Lars Ottosson och Veronica Nygren redan samma höst, framförallt för att hjälpa till med bokföring och praktiska göromål.

Nu har företaget fungerat i sin nuvarande form i nära ett år, och även om lönen ibland har varit knaper och konkursen stundtals otäckt nära, så hankar sig företaget fortfarande fram.

Nyckeln till ökad framgång har varit förbättrade rutiner för klientkontakt (vilket bland annat har inneburit en satsning på "övertygande" inredning och en "seriös" grafisk profil för t.ex. klientkontrakten), samt regelbunden annonsering i Stockholms lokalpress (framförallt Metro). Utdelning av flyers på Stockholms universitet har också gett vissa resultat, men inte så stora som man hade hoppats.

Högsäsongen ligger kring tredje advent för inköp, och under mellandagarna för återköp, och till dags dato har Carpe Diem omsatt ca. 13 miljoner kronor. Företaget behöver i snitt ca. 13 återköp i veckan för att gå runt. Just nu är det högsäsong, men skulderna börjar samtidigt hopa sig, och frågan är om återköpen blir tillräckligt många för att täcka både lön och hyra denna gång.

Just nu har företaget 107 själar i kassaskåpet, vilket beräknas vara värt ca. en miljon kronor om man räknar på att 50% kan realiseras genom återköp. Detta skulle normalt betyda hårda tider för företaget, men just nu beror det på att många återköp har gjorts under mellandagarna och efter nyårshelgen, och finanserna verkar faktiskt kunna ordna sig om de goda tiderna håller i sig.

Karin Racksäter, 34

Citat: "Jadå! Absolut! Du, det är inga som helst problem! Vad säger du om en lunch, så kan vi diskutera det här? Underbart! Men du, jag måste sluta, har ett möte. Hörs! Hej!"

Utbildning: Marknadsföring

Position i företaget: Marknadsföringschef.

Du har länge varit konsult och kursledare inom marknadsföring och marknadsanalys, och extraknäcker som Aerobicsinstruktör.

Du är en kvinna som vet vad du vill, och som inte är rädd att ta för dig av vad livet har att erbjuda. Vill man laga en omelett får man lära sig att man måste knäcka några ägg då och då! Livet är för kort för att slösa bort på trivialiteter eller att oroa sig över andras åsikter. Den som vill komma någonvart måste vara beredd att satsa hårt, och inte sluta förrän man når målet!

Carpe Diem var ju förstås din idé från början, och det är du som har utvecklat marknadsföringsstrategin och affärsplanen. Du har gjort ett flertal marknadsanalyser, och har även gjort en konkurrensinventering - vilken visade att företaget glädjande nog är ensamma i Europa i en i stort sett hittills oexploaterad bransch.

Afrikansk konst och heminredning är en hobby på sidan om, liksom fitness, hälsokost och Tai Chi – eller vad som nu de rika och lyckade sysslar med för närvarande.

Din främsta talang är Networking, och du är mycket nöjd med ditt ständigt expanderande kontaktnät inom design, media, fitness, underhållning, konst, restaurang- och uteliv, klubbar, och många andra områden.

Några åsikter...

Om företaget: "Mitt stora Projekt! Jag ser en stor potential för expansion och utveckling, och känner mig mycket nöjd med den gynnsamma utvecklingen!"

Om Leopold G. Vincent: "Bra framåtanda, charmig. Han vet hur man tar för sig! Sverige vore en bättre plats om fler var som han."

Om Veronica Nygren: "Hon är en näsvis gnällig skata, som hänger upp sig på struntsaker. Hon verkar helt oförstående inför att man måste investera för att kunna vinna – fullständigt visionslös! Bara hon kunde hålla sig på sin plats lite mer så skulle allt vara bra."

Om Lars Ottosson: "En söt kille, men en slashas! Han håller ju på med datan, och det måste ju någon göra också, men inte verkar han göra många knop."

Om Ove Rother-Schirren: "En vass psykolog, han förstår sig på det mer subtila. Han har fingertoppskänsla. Han har dock dålig koll på ungefär allt annat, och verkar på många sätt mycket äldre än han är. Han borde börja med lite fitness, kanske spinning? Han gnäller ibland över att han har lagt in så mycket kapital i företaget, men du har minsann bidragit med ett avsevärt humankapital också!"

Ove Rother-Schirren, 39

Citat: "På Rother-Schirren-skalans femgradiga mall, skulle jag bedöma den här klienten till kanske 4,3 eller 4,4. Enligt hans svar på fråga 7 har han en frireligiös mor, som säkerligen kommer att leda till samvetskval för honom senare. Jodå."

Utbildning: Psykolog

Position i företaget: Sponsor, klientutvärdering.

Du har varit praktiserande psykoterapeut i tolv år, och har en ansenlig erfarenhet. Du anser dig vara en utmärkt människokännare på alla plan, och kan läsa människor som en öppen bok. Det är inte för inte som du har levt med din sambo Gunilla i fredlig samvaro, utan ett enda riktigt bråk, i snart tio år – och hon är inte världens mest rationella människa heller.

Du ärvde en miljon när din gamle far dog för två år sedan, och åtta hundra tusen bestämde du dig för att investera i att starta upp Carpe Diem tillsammans med Vincent och Racksäter som du träffade på en kurs i egenföretagande (som du gick för att kanske få lite tips angående den privatpraktik som du drev på den tiden). Ännu har ingen utdelning kommit på de pengarna, och du börjar fundera på om det var så klokt att gå in med så mycket pengar själv, när de andra delägarna inte lade in ett öre…

De resterande pengarna försvann snabbt till att betala dina ganska digra spelskulder – i synnerhet lånehajen som nere på pokerklubben bara kallas "Ryssen" (du tror att han heter Ivan någonting, för så kallas han ibland av sina mer råbarkade kumpaner). Dessvärre har varken din förbenade otur i spel (för du är ju som sagt en utmärkt människokännare och kan läsa dina motspelare utan problem) eller dina skulder avtagit särskilt… faktum är att de har ökat på sistone, och Ryssen har ringt för tredje gången nu i helgen… Tvåhundra tusen vill han ha, och tydligen är det bråttom nu…

Några åsikter…

Om företaget: "En fantastisk möjlighet att testa mina teorier, och att utvecklas som psykolog! Min Rother-Schirren-skala har ju varit fullkomligt central för företagets framgång. Om det bara kunde visa sig på något ekonomiskt sätt ungefär nu, så skulle det vara bra…"

Om Leopold G. Vincent: "En bra kille, kompetent och med bra företagaranda. Han vet hur man leder, och är en utmärkt VD."

Om Veronica Nygren: "Sekreterare, sköter siffrorna. Söt liten tjej, hon kan nog gå långt."

Om Lars Ottosson: "Datakille, och eftersom han har läst mycket religion så hoppas jag att han ska kunna komma till nytta snart, när det kommer till att utveckla analysmodellen för religiös tro."

Om Karin Racksäter: "En rejäl kvinna med framåtanda. Bra kontakter, och vet vad hon talar om."

Leopold Gilbert Vincent, 34

Citat: "Enligt vår schablonberäkning för Er klientkategori vad avser ålder och andra standardfaktorer så handlar det om 8640 kronor, men jag skulle råda Er att noga tänka över Ert beslut att sälja. Vi vill absolut inte stressa Er till att fatta ett felaktigt beslut.."

Utbildning: Jurist (ej fullbordad utbildning)

Position i företaget: VD, klientkontakt.

Framgång, intelligens och företagsamhet har alltid varit dina ideal. Innerst inne vet du att du egentligen är ganska medelmåttig, eller till och med en aning småkorkad, men detta vill du helst inte erkänna – allra minst för dig själv. Därför försöker du framstå som smart och framgångsrik så fort tillfälle ges. Du började ursprungligen studera till jurist, men under IT-boomen i slutet av 90-talet erbjöds du en välbetald tjänst som bolagsjurist. Under den tiden skaffade du även två barn, Viveka och Anders, nu 7 och 6 år gamla, som bor hos sin mamma, Carola, i Örebro efter att ni skiljt er. Du är fortfarande mycket upprörd över de månatliga underhållsbetalningarna och kan inte förstå vad Carola gnäller över – skulle det inte räcka att du gafflade fram hela tusen spänn var åt ungarna i julklapp!?

Familjelivet var inte något för dig och du är nu ganska nöjd med din ungkarlslya och ditt sol och vårande singelliv på Stockholms nattklubbar. Du har en del kontakter kvar från IT-tiden som du vårdar med öl och skitsnack i hopp om att dom kanske en dag ska komma till nytta igen. Åh, tänk den som än en gång kunde glida in på Café Opera en helt vanlig vardag och beställa en mäklarbricka och kaviarbuffé! Om du någonsin blir nostalgisk så är det sådant du minns.

Karriären fick ju tyvärr ett abrupt slut efter den stora kraschen -01, och sen dess har du försörjt dig på diverse osäkra konsultuppdrag. Du vill därför ge intryck av att vara kunnig och har gått ett antal mumbo-jumbo kurser i management, gruppdynamik och marknadsföring. Det nya projektet med Carpe Diem ska dock förhoppningsvis föra dig tillbaka på grön kvist.

Några tankar...

Om företaget Carpe Diem: "Jag kan väl inte hjälpa att folk är så otroligt lättlurade! Och vaddå omoraliskt, det finns ju ingenting som tvingar **någon** att komma tillbaka! Nej, detta är ju rena rama välgörenheten, vi borde få medalj av både socialstyrelsen och Röda Korset! För tusan. Jajjemän."

Om Karin Racksäter: "Slipad tant, Karin. Hon vet hur man ska handskas med en schysst marknadsföringsplan! Jodå, hon är stabil. She's got the Killer Instinct. Yea."

Om Ove Rother-Schirren: "Ove, Ove, Ove... Han behöver stil, den mossiga gamla psykologen. Dessutom tror jag han skulle behöva lite självterapi eller vad det heter. Skulle aldrig falla mig in att låna ut pengar till honom. När det gäller psykprofiler och profitbedömning är han nummer ett, men snälla! Skaffa en ny kostym."

Om Veronica Nygren: "Hehe, Veronica, den lilla sötnosen? Jodå, den rumpan går inte av för hackor inte! Ja, och det där med siffrorna och tabellerna är hon ju en fena på också. En guldkyckling, om du förstår vad jag menar!"

Om Lars Ottosson: "Ja, jag förstår fortfarande inte varför Ove skulle envisas med att ta in honom. Lars är ju... Ja, han tror att han är lite mer än vad han är tror jag! En allt-i-allo ska flytta möbler, inte föreläsa för mig om nyplanktonistmen eller annan smörja."

Veronica Nygren, 28

Citat: "Men allvarligt talat, vi måste ju ta hänsyn till budget! Vi kan inte fortsätta leva över våra tillgångar på det här sättet! Se här, jag har sammanställt..."

Utbildning: Företagsekonomi

Position i företaget: Sekreterare, bokföring.

Du är en välordnad tjej som vill göra rätt för dig, och förväntar dig att andra följer ditt exempel. Du tar inte mycket plats, utan föredrar oftast att ställa dig lite i bakgrunden, för att kunna leverera klyftiga och genomtänkta kommentarer när det behövs.

Du är döpt och konfirmerad, men även om du ber till Gud då och då så går du väldigt sällan i kyrkan – någon gång per år på sin höjd. I år var du dock på Julotta, vilket väl faktiskt kändes bra.

Din största oro just nu handlar om din mor, som har kronofogden efter sig efter att ha lånat massor av pengar till ockerränta från olika telefonbanker. Faktum är att skulderna har växt sig helt enorma med ränta på ränta och nu är det tal om vräkning och till och med domstol om inte närmare hundrasextio tusen ordnas fram mer eller mindre på en gång.

Din mor och du har alltid haft en väldigt bra relation, och för några år sedan for ni iväg på en spännande Europaresa tillsammans, och såg många spännande byggnader och andra sevärdheter. Din mors tidigare välfungerande liv dolde dock en hemlighet – hon kunde inte hantera pengar, och har tydligen länge levt långt över sina tillgångar med hjälp av lån från alla möjliga. Du har förlorat många nätters sömn det senaste året över hur du ska hjälpa henne att lösa problemet, men än så länge kan du inte göra mer än att ge henne vardagsekonomiska råd, bjuda på mat då och då och försöka lägga undan lite pengar för det nödvändigaste från din inte så imponerande lön från Carpe Diem.

Din far, däremot, dog i lungcancer när du var sex år gammal, och du har inga minnen av honom utom från sjukhussängen.

Din "mörka hemlighet" är att du, en gång i månaden, besöker "Dekadance", en S&M-klubb i Stockholm, och klär upp dig till en lackklädd dominatrix, komplett med piska och polismössa, där du kan leva ut ditt uppdämda kontrollbehov på ett mycket handgripligt sätt.

Några åsikter...

Om företaget: "Klienterna som ångrar sig och vill köpa tillbaka sina själar... Visst är det kanske synd om dem, men å andra sidan så visar det ju att de kanske har insett något viktigt också. Det är klart att själen finns, men jag tror knappast att Gud bryr sig om något papper som vi har kokat ihop; det går förstås inte att sälja den på riktigt."

Om Leopold G. Vincent: "Han är ju psykopat. Helt okänslig inför andra, ett rovdjur i människokläder. Men som min chef...."

Om Lars Ottosson: "Ja, Lars är ju... trevlig. Lite söt antar jag. Men lat och i stort sett oduglig. Han har ju uppenbarligen ingen datautbildning alls, det är ett som är säkert."

Om Karin Racksäter: "En karriärsragata som gått på sina egna floskler. 'Buzz-words' eller vad det heter. Hon är nästan lika hänsynslös som Vincent, men har ännu sämre sinne för ekonomi."

Om Ove Rother-Schirren: "Trevlig, men flummig. Farbroderlig. Han verkar inte ha reda på sitt liv riktigt, även om han verkar veta vad han pratar om när det kommer till psykologi. Andras psykologi alltså."

Lars Ottosson, 28

Citat: "Ni har inte förstått den *religiösa* innebörden av begreppet 'själ'! Inom nyplatonismen..."

Utbildning: Religionsvetare (ej examen)

Position i företaget: Allt-i-allo, assistent, datasupport.

Du har läst länge på Stockholms universitet nu, massor av fempoängare, tiopoängare, A-kurser och någon B-kurs har det blivit. Några av de områden som särskilt har intresserat dig är historia, kulturgeografi, religionspsykologi, religion, filosofi och idéhistoria, och du har trivts väldigt bra med studierna. Eller snarare kanske man ska säga att du har trivts väldigt bra med atmosfären på universitetet, för en särskilt flitig student har du aldrig varit. Det har blivit ganska många restuppgifter, och till sist tog ju CSN-kvoten slut också – och det där med återbetalning har ju inte gått så bra om man säger så. Faktum är att det har gått riktigt illa, och det enda som har räddat dig såhär länge är att du har utvecklat en fantastisk talang i att förhandla med handläggare.

Nu är det dock mer eller mindre kört, och den första jätteräkningen har förfallit och är som bäst på väg mot kronofogden. För att försöka lösa det problemet har du gett dig utanför universitetet för att söka jobb i den riktiga världen, och osannolikt nog har du fått tag i ett, som datasupport och allt-i-allo (vilket mest har inneburit att flytta tunga möbler och hämta paket på posten hittills), på Carpe Diem. Dessutom är ju jobbet i alla fall i begreppets vidaste mening kopplat till religion, och du har en slug plan som går ut på att samla material till en D-uppsats samtidigt som du fördriver dina dagar – så att du en dag ska kunna doktorera och lyckas plantera dig pernament någonstans på ett universitet igen.

Några åsikter...

Om företaget: "Sunkig lokal! Fy tusan för den äckliga toaletten till exempel. Verksamheten är ju.... Eh... intressant? Jag har då inte hört talas om något annat företag som håller på med sånt här."

Om Leopold G. Vincent: "En lite skrämmande man, han är liksom hal. Han är en sån kille som 'skulle sälja sin egen morsa' om man säger så."

Om Veronica Nygren: "Definitivt den trevligaste personen på jobbet. Hon bryr sig liksom om folk, det märks. Hon är singel också... önskar man vore lite mer av en casanova."

Om Karin Racksäter: "En typisk solarieödla. Vill verka ungdomlig, men blir mest patetisk."

Om Ove Rother-Schirren: "Bildad, men har underliga teorier och uppfattningar. När *jag* läste psykologi på universitetet, så fick man en ganska annorlunda bild av saker och ting om man säger så."